

impărat; de mare însemnătate o numesc eu sărbătorea noastră de astăzi, pentru că ea cuprinde în sine alegerea arhiepiscopului nostru; de influențatăre asupra unei corporații mari o mărturisesc eu, pentru că privesce pre toți credincioșii unei biserice numeroase.

Și după ce vedem acum săvârșită această sfântă, această ponderoasă, această mult interesantă sărbătoare, cine nu simte în inima sa înflăcăratul acel foc de mulțămire, care arde în pepturile noastre și neincetat va arde pentru îndelunga viață, fericita și liniscita stăpânire a prea înălțatului nostru împărat, și pentru mărirea prea înaltului său nume.

Cu ce cuvinte alese voi pute eu mulțămii strălucit mărilor voștre, domnilor comisari guverniali, în numele meu, în numele clerului meu și al credincioșilor mei, pentru osteneala, care o ați făcut în obiectul acest ponderos și interesant: mărilor voștre, cari ați fost norocoși mijlocitori între prea înălțatul nostru împărat, și între reprezentanții sfintei maicii noastre biserice. Dar fiind că afară de una și singura binecuvântare cerescă toate sunt trecătoare între cei muritori, din curată și plină de mulțămire inimă poftim, ca binecuvântarea pronoiei ceresci, și prea îndurătoarea încredere a prea înălțatului nostru împărat să fie neincetat cu voi, și ca cu o inimă și cu un suflet împreună cu voi, dimineta, la amândoi și săra să putem fericii și preamării pre prea înălțatul împărat Ferdinand.“¹⁾

Din aceste cuvântări se vede, că vicariul Șaguna domina situațiunea. În sus, el era cel mai bine vădut între toți concurenții. Acesta se cunoșce și din indigitările comisariului gubernial Lázár, carele numai numele nu i-l amintise în cuvântarea sa; apoi din stergerea restricțiunei premenționate, după care numai din sinul clerului eparchial avea să se alegă episcopul, din dispozițiunea comisarilor pentru de a se vota pentru trei indiviđi deodată din partea protopopilor alegători, cum se urmă, precum și din alte impregiurări mai mărunte cari mai avură loc la acel act de alegere. Scopul regimului cum se vede era, ca vicariul Șaguna să apuce numai a intra în numărul ternariu, apoi cele-lalte vor urma de sineși, cum se și întâmplă. Dară, ce e drept, nici că se putea altmintrea. Privind la pășirea

¹⁾ „Fóia pentru minte, inimă și literatură“ Nr. 50 din 1847.